

6/17-42

REFERAT
HISTORYCZNY

1900

Obrońska Józefa st. prokur., siostra
Szpitala Wojennego ul. 3., panna.

1900
Dnia 15 czerwca 1941 roku zostałam
aresztowana w Wilnie i wywieziona do potulnego
go Uralu, obłoci Gwiesdłoska. Przebywałam tam,
w łagrze przez 7 miesięcy. Warunki mieszkaniowe
i higieniczne były opłakane.

Mała grupa Polek tj. 25 osób znajdowała się
wśród 600 Estończyków. Byli oni wogółem nas
ustraszczeni i zyciwi.

Praca (przebieganie drzewa) trwała od 6 rano
do 6 wieczór. Za pracę otrzymywałam tylko przy-
wileje.

Utrudnień w łagrze sowieckich do nas był bardzo
wrogi, serbostyczny. Często z drwinami zwracano się
do nas mówiąc, że my z tych lasów nigdy i nigdzie
nie wyjdziemy.

Pomoc lekarska była bardzo niska.
Zmierzchnięcie było bardzo. Były dni, w których 6-8
osób umierało.

Przez cały czas jęczyliśmy w łagrze, nie otrzymy-
waliśmy żadnych wiadomości od swoich rodzin, ani
też nie mogliśmy do nich pisać.

Zostałam zwolniona z łagru 19 stycznia 1942 r.
W miesiąc po zwolnieniu przyjechałam do
Yange-Julu i tam 1 marca 1942 r. zostałam
przejeżdżając do Wojska Polskiego. Z tamtego zostałam
skierowana do Guras, jako siostra pielęgniarska
do szpitala.

Obrońska Józefa

U. p. dn. 6/17-42.